

Városnapokon, Nyári Estéken, Múzeumok Éjszakáján, Szent István Napokon, Gyümölcsfesztiválon, de akár lagzikban, zártabb körű eseményeken, kocsmazenéléseken hallhatták és láthatták az udvarhelyiek **Simó Annamáriát**.

Polgári foglalkozását tekintve borszaküzletben dolgozik. Eddig két saját dallal büszkélkedik, túl van egy tehetségkutatón is.

Mindig is énekes akartál lenni?

Igen az, hogy énekes legyek már kislánykoromban elkezdődött, amire a szüleim fel is figyeltek. Nagyon szerettem énekelni, táncolni, színpadon lenni. Sükőben, ahol születtem, a szüleim egy kis kocsmát működtettek és emlékszem, kislány koromban Elek bácsi nápolyi szeletet vett, hogy szép Magyarországról énekeljek.

Az eddigi sikereimet a szüleimnek köszönhetem és nagyon büszkék rám. Mindig megkönnyezik, ha megnézik egy felvételem, vagy ha nekik éneklek.

Régebben édesanyám mindenhová elkísért, elvitt fellépésre, nem számított, hogy lesz-e ebből valami vagy sem. A sükői halastónál szeretett meg nagyon sok ember. Én félve léptem ki a gitárommal, amikor énekelni kellett a vendégeknek, de visszagondolva jól tette, hogy noszogatótt. Ez számomra nagyon jó visszajelzés volt, mert láttam, hogy szeretik, amit csinálok. Habár, ha most visszanézem azokat a felvételeket, látom, mennyit kell még tanulnom.

Hogyan képezted magad az éneklésben?

Édesanyám nagyon korán felfedezte, hogy a nővéremmel mindketten szépen énekelünk, és el is vitt zenetanárhoz. Én billentyűn tanultam, a nővérem pedig gitáron, később én szerettem meg jobban a gitárt. Aztán a Refiben, a Backamadarasi Kiss Gergely Református Kollégiumban is részt vettem a kórusokon és mellette minden vasárnap a belvárosi református templomban énekeltem, gitároztam egy zenekarral, ifjúsági istentiszteleteken. Nagyon szerettem.

Közben zeneórákra jártam a Palló Imre Művészeti Szakközépiskolába, itt a csíkszeredai népi iskolának volt kihelyezett tagozata, amit Gyarmati Pali bácsi tartott. A Refiben filológiát és vallást végeztem.

Utána felvételiztem Kolozsvárra a Babeş-Bolyai Tudományegyetem zenepedagógia és vallás szakára, azért választottam ezt a két szakot így együtt, mert magyarul lehetett tanulni a zenét. Szinte csak egyházi zenét tanultunk, és én akkor úgy döntöttem, hogy nem szeretnék pedagógus lenni.

Sokat segített a képzés, de a popzene az egészen más, és erre magamnak kellett rájönnöm. A harmóniumon nem szerettem játszani, az órákra is kedvetlenül mentem, viszont a kórusokat nagyon szerettem, amit Windhager Geréd Erzsébet tanárnő tartott. Nagyon sok szép helyen léptünk fel a zenepeda kórusával. Kirkósa Júlia tanárnő óráit is kedveltem aki egy csodás operaénekes is. Bogáti Ákos volt a gitártanárom, aki a De La Funk együttesben játszott, őt is nagyon szerettem, nagyon türelmes tanárom volt.

Amikor elkezdtem jobban foglalkozni a hangképzéssel, akkor jöttem rá, hogy mit is akarok, igaz a klasszikus zenealapok elengedhetetlenek, ha valaki pop vagy dzsessz, vagy bármilyen más énekes szeretne lenni.

Hogy jött képbe a bor?

Az egy másik szakma, amit szintén nagyon szeretek, egy biztos pont az életemben és mindig is így láttam. Nem kellett azért aggódnom, hogy minden hónapban lesz-e fellépésem és meg tudok-e ebből élni és úgy érzem ez is hozzásegített, hogy kiegyensúlyozott ember legyek. Amikor a Farkas Pincészetnél elkezdtem dolgozni, egyre inkább megszerettem a borokat, nagyon érdekelt minden, ami ezzel kapcsolatos.

Gyakran éneklek borkóstolókon is, ez egy másikatípusú tevékenység. Mindkettőt szeretném párhuzamosan csinálni. Nem tettem fel az életem csak a zenei pályára, mert utóbbi elég sok hullámvölgyet tartalmaz.

Udvarhelyen és környékén meg lehet élni zenéből, zenélésből?

Attól függ, hogy milyen közeget választasz. Ha, mondjuk, dzsesszénekes akarsz lenni, akkor szerintem nem elég a hallgató közönség, hacsak nem vagy máshol is nagyon keresett és

felkapott énekes, szerintem itthon azért picit beszűkülnek a lehetőségek.

A kommerszebb zenére már több ember vevő, és emiatt gyakrabban elhívják fellépni. Például nagyon szeretem gitárral játszani Koncz Zsuzsa, Bródy János, a Republic dalait, vagy Zoránt. Ezek örökzöldek, és mindenki szívesen eljön. Ha nagyon szélsőséges akarok lenni, soul zenét, vagy rnb zenét akarok énekelni, akkor nem biztos, hogy húsz-harminc embernél több kíváncsi lesz rá.

Itthon még a harknizenélésben van lehetőség, amiatt, hogy szívesen elhívják egy-egy bulira, és ott egész éjjel zenélsz. Igaz, jobban szeretem az egy-két órás zenélést igénylő kisebb bulikat, mert akik arra eljönnek, tényleg rád kíváncsiak.

Az egyéni előadásokat azért szeretem, mert azokon igazán ki tudod fejezni magad, és olyan dalokat tudsz előadni, amelyekben igazán meg tudod mutatni magad és valahogy jobban tudsz kommunikálni a közönséggel. Különben gyerekeknek is nagyon szeretek énekelni, olyan áldott, őszinte és hálás közönség.

Gondolkodtál azon, hogy tehetségkutatókra jelentkezz?

Egyszer jelentkeztem. Benne voltam a mélyvízben, de azt hiszem, hogy ez nem az én világom. Lehet, ha ezért is nem próbáltam meg még egyszer. Ez szerintem arról szól, hogy bent vagy a gyárban és egy kiló cukor vagy, amit eladnak, és abból az összegből vissza szeretnék kapni a beléd fektetett pénz.

Nem arra kíváncsiak, hogy van-e tehetséged, amit esetleg lehetne kamatoztatni, hanem egy sablon kell nekik. Ha nem elég szőke a hajad, akkor átfestik, és arra a karakterre formálnak, ami nekik tetszik. Erről szól ez a fajta zeneipar. Bárkivel találkoztam, aki érdemes előadó, vagy zenész, mindenki azt mondta, hogy nem biztos, ezt az utat kell választani.

